

211.

On je pán

tradicional / Tom Fettke

On je Pán, on je Pán, Je-žíš Kris-tus z mrt-vých vstal a on je Pán! Kaž-dé

kož-e-no po-klek-ne a kaž-dý ja-zyk vy-zná, že Je-žíš Kris-tus je Pán.

212.

Ať dobrý Bůh

1. Ať dob-rý Bůh je stá - le s vá - mi, ži - vot váš ať pro - mě -
2. Ot - ví - rá brá - ny všem věz - ně - ným, všech - na pou - ta pře - má -

- ní, spo - ko - jí i srd - ce va - še, po - koj dá. Ať dob - rý
- há, kde byl pláč, tam sl - zy smut - ku o - tí - rá. Do ří - še

Bůh je stá - le s vá - mi, všech - no zlé ať pře - má - há me - zi vá - mi mír a
tmy a tem - ných stí - nú při - chá - zí a svi - tí nám, v je - ho jmé - nu no - vý

lás - ku roz - dá - vá. Ref. S lás - kou ó s lás - kou sám Je - žíš jde
ži - vot za - cí - ná.

k nám. S lás - kou ó s lás - kou sám Je - žíš jde k nám.

213.

Žalm 117

Dmi Gmi B^b C

Chval-te Hos-po - di - na všech-ni ná-ro-do-vé, ve-leb-te ho všech-ni

1.Dmi 2.Dmi F Gmi

li - dé. li - dé. Ne-bož jest roz-ší - ře - ná nad ná-mi mi-lost je - ho a

B^b C 1.Dmi 2.Dmi

prav-da Bo-ha na vě-ky, ha-le - lu - ja. Ne-bož jest lu - ja.

214.

Láska tvá

G Emi Ami D G

Lás-ka tvá se sklá-ní k nám a dá-vá žít, lás-ka tvá jde

Emi Ami D Emi C D Emi C

s ná-mi dál, když má-me jít. Sví-tí nám na kaž-dý krok, sví-tí

D Emi **Fine** G Emi Ami D

na kaž-dý krok. Lás-ka tvá nás pro-vá-zí, je cíl náš v ní,

G Emi Ami D Emi C

s lás-kou tvou, kdo pří - chá-zí, ten zů-stat smí, s tvo-jí lás-kou

D Emi G C Ami D

zů - stat smí. Lás - ku tvou jen mít, s ní pro te - be žít,

G C Ami D Emi D

lás - ku tvou všem dát, před te - bou s ní stát. Je - nom s ní k to - bě jít a

Emi D Emi C D Emi **D.C. al Fine**

sví - tit na kaž - dý krok, sví - tit na kaž - dý krok.

215.

Radost

G Emi C

Proč bych ne - měl ve - sel být a proč bych ne - zpí - val, proč bych za - chmu -

Ami $\overline{1D}$ $\overline{2D^7}$ G

- ře - nou tvář měl mít? mít? Jsem vy - kou - pen, jsem vy - kou -

Emi C D

- pen, toř ra - dost má, toř ra - dost má, Pán Je - žíš při - tel můj,

D⁷ G Emi C

ó ja - cá ra - dost pí - seň chval, pí - seň chval. Pryč je vše - chen smu - tek,

D G

vše - chen žal.

216.

El šadaj

Michael Card a John Thompson

Ref. El ša - daj, El ša - daj, El El - jon na A - do - naj, od vě -
 1. Vím, že jsi ho na kří - ži o - bě - to - val za hří - chy, mi - lo -
 2. Dlou - hý čas před Je - ží - šem spa - si - tel byl za - slí - ben, mno - hý

- ků až na vě - ky jmé - no tvé se ne - mě - ní. El ša - daj, El ša -
 - va - ný tvůj syn nás vy - svo - bo - dil od smr - ti. Ty jsi Bůh, kte - rý vi -
 ješ - tě ne - tu - šil, že by on byl Me - si - áš. Pře - ve - líká je moc

- daj, El El - jon na A - do - naj, Ty jsi Bo - že ve - li - ký, El ša -
 - dí kle - čí - cí - ho před se - bou, z ot - ro - ků pak svo - bod - né jsou dě - ti
 tvá, Gol - ga - tou nám zje - ve - ná, po - ní - že - ním do - ká - zal syn lás - ku

- daj.
 tvé.
 k nám.

217.

Duch a nevěsta

Duch a ne - věs - ta dí: „Tak jen pojď!“ Sly - šíš - li je, řek - ni též:
 Ha - le - lu - ja, tak Pá - na chval. Ha - le - lu - ja, tak Pá - na

„Pojď!“ A kdo ží - zeň má, ten ať při - jde též, vo - du ži - vo - ta
 chval. Ha - le - lu - ja, tak Pá - na chval. Ha - le - lu - ja,

za - dar - mo mů - že pít.
 tak Pá - na chval.

218.

Svíce nohám mým

C F Dmi C

1. Sví - ce no - hám mým a svět - lo stez - ce mé
 2. Mno - ho mrt - vých slov je v mém mlu - ve - ní
 3. Kam bych Pa - ne šel, vždyť ži - vá slo - va máš

F Dmi C

na kaž - dý den jest Pa - ne slo - vo tvé.
 a mrt - vá řeč žal v ra - dost ne - změ - ní.
 a z vo - dy života žíz - ni - vým na - pít dáš.

F G

Když zmat - ky sa - ha - jí nad hla - vu mou, ty mi
 Ty jsi však ži - vý a slo - vo tvé hý - bá
 Kam bych Pa - ne šel, vždyť ty jsi ces - ta je - dí -

C Dmi F C

ř - káš, ty mi ř - káš prav - du svou.
 ze - mí, ot - ví - rá srdce za - vře - né.
 - ná, na kte - ré ne - jsem sám, vždyť mne

219.

Otče sjeďnoť nás

G C D G C D C D

Ot - če sjeď - noť nás, u - čiň jed - no z nás, a - by svět po - znal, že jsi

G C D G

sy - na po - slal, ot - če sjeď - noť nás.

1. Chce-me ti za-zpí-vat Bo-že náš,
 2. Chce-me ti dě-ko-vat Bo-že náš,
 3. Ru-ce své zve-dá-me Bo-že náš,

stvo-ří - te - li náš, spa-si - te - li náš, krá-li náš.
 že z nás chceš mít chrám, kde pře-bý - váš sám, krá-li náš.
 k to-bě sva - té - mu, Bo - hu věč-né - mu, krá-li náš.

Chce-me ti za-zpí-vat, Bo-že náš, ra - dost jsi nám
 Chce-me ti dě-ko-vat Bo-že náš, pl - ni vděč-nos-
 Ru - ce své zve-dá - me Bo-že náš, /:bu-diž ve - le-

dal, do úst pí-seň chval, Bo-že náš, Ref. Bo-že náš,
 - ti, vrou-cí ra-dos - ti, Bo-že náš.
 - ben na vě-ky á - men, Bo-že náš.:/

Bo-že náš, tys nás o - čis - til, Du-chem na-pl - nil, Bo-že

náš. Bo-že náš, Bo-že náš, li - dí mi-lu-

- ješ, všech-ny k so-bě zveš, Bo-že náš.

C Ami

Ref. Tam, tam před tvo-ji sva-tou tvář, kde mi po - víš: „Mám tě
Záv. Tam, tam k nám ke všem při - chá - zíš, svým slo - vem nás na - sy-

Dmi G C

rád“, tam vždy rá - no po-spí - chám. Tam, tam když sto-jím ti - še
- tíš, Du - chem zno-vu na-pl - níš.

Ami Dmi G C

sám a tvůj po-krm při-jí - mám, tam si kle-kám k mod-lit - bám.

Dmi G C

1. Od - pust mi Pa - ne prázd - ná slo - va, od - pust, že ne - po -
2. Dí - ky, že od - pouš - tíš mi zno - va, dí - ky, že smím číst

F G⁷ C

- dá - vám po - hár, od - pust, že jsem dnes brat - ru u - blí - žil.
tvo - je slo - va, dí - ky, že mo - hu zno - vu za - čí - nat.

Dmi G C

Od - pust, ne - mys - lel jsem na te - be, od - pust, čas - to jsem
Dí - ky za bráš - ky i za ses - try, dí - ky, vím kde je

F G⁷ C G

dou - fal v se - be, od - pust mi Pa - ne lás - ku ne - věr - nou.
ko - nec ces - ty, dí - ky, že jsem se zno - vu na - ro - dil.

222.

Oslavujme Hospodina

C Dmi G⁷ C

O-sla-vuj - me Hos-po-di - na, kte-říž slou-ží - me v do-mě Pá-no - vě,

F Fmi C G⁷ C

po-zdvi-huj - me ru-ce svo - je, o-sla-vuj - me Hos-po-di - na.

223.

Právě teď je chválit Pána čas

G C G

1. Prá - vě teď je chvá-lit Pá - na čas, být sva-ty-ní je-
2. On pře-bý - vá ve chvá-lách své-ho lidu, má rád, když je-

C D C G

- ho Sva-té - ho du - cha. Svou dů - vě - ru slož u něj a
- ho jmé - no vzý - vá - me. Svou dů - vě - ru slož u něj a

C G C D

chvá - lu Bo - hu vzdej, slá - va Pá - ně to - to mís - to na - pl - ní.
zač - ni chvá - lit jej. Chvá - la Pá - ně to - to mís - to na - pl - ní.

G C D G C D

Ref. Pá - na chval, Pá - na chval, Pá - na chval, Pá - na chval,

G

tak Pá - na své - ho chval.

224.

Stvoř ve mě srdce čisté

G D C G
 Stvoř ve mně srd-ce čis - té ó Bo - že a Du-cha pří-mé-ho
 D G (G⁷) C D G C
 ob-nov v nit-ru mém. Jen mě ne-za-mí - tej od tvá-ře své Bo - že, Du-
 D G G⁷ C D
 - cha sva-té - ho ne-od-ní-mej, ne - od-ní-mej, dej ať se na-vrá - tí ra-
 G Emi C D G
 - dost ze spá - sy mo - jí a Du-cha pří-mé-ho ob-nov v nit-ru mém.

225.

Každým ránem za svítání

1. Každým rá - nem za sví - tá - ní pas - týř o - več - ky vy - há - ní
 Ref. Ať si s ná - mi kaž - dý zpí - vá, pas - týř o - več - ky si hlí - dá,
 2. Vy - so - ko tu slun - ce sví - tí, strá - ně vo - ní pol - ním kví - tím,
 3. Ja - ko vždy i dneš - ním rá - nem vy - rá - ží zas za svým Pá - nem,

do hor, kam nás ptá - ci zpě - vem zvou, kde svět je jed - nou vel - kou
 jdou jen tam, kam vl - ci ne - mo - hou, kde pra - vé štěs - tí, lás - ku,
 skří - van dáv - no la - dí flét - nu svou a ce - lá zem tu dý - chá
 za svět - lem, co pro - jde kaž - dou tmou, když pů - jdou spo - lu ní - kdy

krás - nou za - hra - dou.
 po - koj na - lez - nou.
 lás - ky o - zvě - nou.
 z ces - ty ne - se - jdou. Záv. O - več - ky si všech - ny rov - né jsou,

vě - dí, že bez pas - tý - ře do - mov ne - na - jdou.

226.

Trápení svá

1. Trá - pe - ní svá na něj u - val,
 2. Vše mo - hu v něm, on moc mi dá - vá,
 3. Vše pat - ří vám, vy jste jen je - ho,
 4. Vždyc - ky se radujte, já pře - ce s vámi jsem,

rád tě má od vě - ků.
 Pán Je - žíš je můj pán.
 on je Bo - ží syn.
 já mám chrám v srd-ci tvém.

227.

Svatý, svatý Pán

Sva - tý, sva - tý, sva - tý Pán Bůh zá - stu - pů,

ne-be i ze - mě jsou pl-ny tvé slá - vy, ho - sa-na

na vý - sos - tech, po-žeh-na - ný, jenž při-chá-zí

ve jmé-nu Pá - ně, ho - sa - na, ho - sa - na, ho-

- sa-na na vý - sos - tech. Sva - tý, sva - tý,

sva - tý Pán.

Učedníci

Ref. Tak zved-nem se a je-dem, cíl má-me jen je - den, tak zved-nem se a

je-dem ať hne-me se dál. Tak zved-nem se a je-dem, s pev-nou ví-rou to sve-

- dem, tak zved-nem se a je-dem Je - žíš moc-ný je král.

2. Vem
3. Až
4. Až
5. Až

bí - při do bu - 6. Dlou -	1. Na Ze - mi du svou jde noc, tvých deš mys - let, ho	a už se všech - ny, zpí - vat o - cí pad - ne že máš vá - hat se	zrych - lu - je čas, co tu máš rád, bu - dem a hrát še - dí - vej prach, vše - ho už dost, ne - vy - pla - ti,	ko - lik řek - ni o až na tvou zá - kon
--	---	---	---	--

ro - ků, o štěs - tí, pok - la - dech, po - znáš, chy - bu ži - vot, smrt	ho - din že se kte - rých se co je to mít če - kat zač - ne stá - le	če - ká tu nás? ne - mu - sí bát. ne - smí - me vzdát o ji - ný strach, cí - ha - vá zlost, ješ - tě pla - ti,	Srd - ce Teď až dřív, když	ka - me - ní hle - dat sejdou se sra - zí nás dav ztra - tíš ne - chceš skon -
--	---	---	--	---

všich - těch, co - ru, - čít	ces - tu ni, kdo na o kus kte - rá ja - ko	a za - rūs - taj od - mít - nu - tou, se - be čas maj, chle - ba se táh - ne tě zby - teč - nej vrak	my stá - le ne - pat - ří - me na do - sah všem vzpo - meň, ho - ry vzpo - meň, pro na ces - tu hned	víc je ř - me ho - ry tvou hned
---------------------------------------	--	--	--	---

zna - me - ní k těm, co při - blí - ží pře - ko - náš o - běť ně - kdo dej se, dřív, než	af ko - la se hnou. za - po - me - nou. se ztra - ce - ný ráj. na ko - le - nou. k Bo - hu má blíž. ji za - kry - je mrak.
---	---

229.

Všichni jako ovce

Emi

Všich-ni ja - ko ov - ce jsme za - blou - di - li, na svou ces - tu

se o - brá - ti - li, a - le Hos - po - din u - va - lil na něj ne - pra -

- vos - ti nás všech. Vzal na se - be na - še bo - les - ti a

na - še ne - mo - ci, ja - ko be - rá - nek k za - bi - tí ve - den byl, a - by

vy - ma - zal náš hřích.

1. Dům za - vo - ní ve - če - ří po - sled - ní, Pán
2. Čiř po - zve - dám, k přá - te - lům pro - mlou - vám: „Zde

chléb nám dá, v němž on sám zů - stá - vá. Chléb
krev je má, jež za vás se pro - lé - vá.“ Lás -

- roz - dá - vá, při - chá - zí lou - če - ní, zde tě - lo
ky - pl - né Kris - to - vo u - če - ní, všem slo - vo

mé a skr - ze ně od - puš - tě - ní. Ref. Chcem, kaž - dý
tvé při - ná - ší spa - se - ní.

z nás spat - řit zem pl - nou krás, Je - žiř je klíč.

231.

V Nebi je trůn

Svatopluk Karásek

Ref. V Ne-bi je trůn, v Ne-bi je trůn, v Ne-bi je trůn: prav-dy hlav-ní síd-lo.

V Ne-bi je trůn, v Ne-bi je trůn, všem vla-da-řům při-po-mí - nej.

1. Clo - vě - če, chceš být vlád - cem, chceš vrýt svůj ob - raz dnům. Jen
2. Ne - u - mí člo - věk vlád - nout, zpi - je se mo - cí svou, má
3. Vlád - če, co k da - vům mlu - víš, co kdy - bys jed - nou ztich, co
4. Král a - ni ra - da moud - rých, ni kně - ži, a - ni lid, jen
5. Kdo jsou ti krás - ní li - dé v šat bí - lý o - dě - ní? To
6. Já pa - dl k je - ho no - hám, on za ru - ku mne zdvih, řek':

sed' na Ze-mi bláz-ne, ne - se - dej na ten trůn.
 prav-du pev-ně v ru - kou, rad - ší než nad se - bou.
 kdy - bys jed - nou po - klek s hla - vou svou ve dla - ních.
 ten be - rá - nek zbi - tý je ho - den tu moc vzít.
 jsou ti, co k trů - nu přišli z vel - ké - ho sou - že - ní.
 „Já slu - žeb - ník jsem tvůj a tvých brat - ři bez - mocných.“

Pán volá nás

Poutníci

D A Emi7 G D A Emi7 G D A Emi7

Pán vo-lá nás, Pán vo-lá nás, 1. Kdo chceš žít, tak při-stup blíž, vo-lá na-stav dlaň,

G D A Emi7 G D A

sy-tým kdo jseš na ob-tíž. vo-lá nás. Sil-ným se staň. Pán vo - lá

Pán vo-lá všech-ny spo-lu,

Emi7 [1. G] [2. G] D A Emi7

nás, 2. Kdo své bří-mě mu-sí nést vo-lá nás, a s bo-les-tí,

brát chléb z jed - no-ho sto-lu.

G D A Emi7 G D A Emi7

at se Bo-hem ne-chá vést vo-lá nás, za s těs-tím. Pán vo - lá nás.

Pán vo-lá všech-ny spo-lu, brát chléb z jed-

[1. G] [2. G] D A Emi7

3. Kdo ces-tu pra-vou hle-dal dé-le, než by chtěl vo - lá nás, při-stup hned,

- no-ho sto-lu.

Pán vo-lá všech-ny spo-lu, brát chléb z jed-
Pán chléb dá - vá Pán.

G D A Emi7 G

kdo to, co po-tře-bu-je dří-ve ne-vě - děl, vo - lá nás, ber ten-to chléb.

- no-ho sto-lu.

Pán vo-lá všech-ny spo-lu, brát chléb z jed - no-ho sto-lu.
Pán chléb dá - vá Pán.

E H F#mi7 A E

Pán vo - lá nás. Pán

Pán vo - lá všech-ny spo-lu, brát chléb z jed - no-ho sto-lu. Pán
Pán chléb dá - vá Pán.

233.

Úzká cesta

Cmi Fmi

1. Ces-tu úz-kou znám, ne - jdeš po ní sám, víš, že cíl svůj
2. Ces-ta, kte-rou jdeš přes mo-ře i poušť ú - ska-lí svá
3. „Tvr-dou ší - ji máš, na to pa-ma - tuj.“ pra-ví ti tvůj

G G7 Cmi

má, víš, že cíl svůj má. ve - de do ze - mě, kte-rá z mi - los-
má, ú - ska-lí svá má. Za ni - mi je zem, kte-rá v hoj-nos-
pán, pra-ví ti tvůj pán. Vždy na mys-li měj, že jen z mi - los-

Fmi G G7 Cmi

- ti nám se ot - ví - rá, nám se ot - ví - rá.
- ti me - dem o - plý - vá, me - dem o - plý - vá.
- ti pře - jdeš přes Jor - dán, pře - jdeš přes Jor - dán.

C7 F C G

Ref. Ne-boj se jít tou ces-tou úz-kou přes pouš-tě, ská-ly,

G7 C C7 F C

až za Jor - dán. Vždyť ne-jdeš sám, ti - sí-ce jdou s ná-mi

G G7 C

a zá-stup před-chá-zí Hos-po-din pán.

234.

Pohádka

1. Po - slou-chej po-hád-ku o ze - mi, o kte-ré sníš.
 2. Po bit - vě po-vo - lal rád-ce a mi-nist-ry své.
 3. V ří-ší té za-vlá - dl nad vše-mi do-mo-vy klid
 4. Po - slou-chej po-hád-ku dří - ve, než - li pů - jdeš spát.

Po - slou-chej po-hád-ku, kte - rou už ne-u - sly - šíš.
 Řek-ně - te vo - já - kům: „Kdo chce ať do-mů sí jde.
 a ve všech ro - dí - nách zač - lo se po-řád-ně žít.
 O tom-hle krá-lov - ství ne - chej si ce-lou noc zdát.

Po - slou-chej o krá - li, kte - rý své vo - já - ky na - po - sled
 Roz-poš - tím ar - má - du, ne - bu - de pře-pa - dů, vše-ra byl
 Lás-ka v nich roz-kvet-la, své mís-to na - lez-la, o - pět ji
 Ať li - dem na Ze - mi srd-ce Bůh pro-mě-ní, pře-sta-ne

do bit - vy hnal a li - dé vo - la - li: „Ať ži - je
 po - de - psán mír, kdo chce ať do - mů jde a ži - je
 měl kaž-dý dost. A v kaž-dém sta-ve - ní ví - ta - ný
 zá - vist a klam, do srd - cí lás-ku dá vše-moc-ný

náš dob-rý král!
 jak dří - ve žil.
 byl kaž-dý host.
 Bůh a náš pán.

235.

Nyní poslouchejte

1. Ny - ní po - slou-chej-te hlas můj, po - dle slo-va mé-ho
 Když na ti - ché vo - lá - ní po - ví žád-ný
 2. Za - ne - chej - te ne - pra - vos - tí, na - plň - te svá srd-ce
 O - pusť všech-ny své zlé či - ny. Bez báz - ně a bez po-
 3. Ús - ty mo - je slo - vo ctí - te, ja - ko ti, kdo mo-
 Jest - li na - pra - ví - te ces - ty a svůj ži - vot, či-

žij - te a já u - či - ním z vás lid svůj až do
 z vás, svo - ji smut - nou tvář od - vrá - tím na
 lás - kou, vrať se ke mně lz - ra - e - li, pra - ví
 - ká - ní zra - nil jsi mé srd - ce hří - chem, li - de
 - ji jsou, a - le vzdá - le - ni jste srd - cem i mys -
 - ny zlé, při - ve - du vás do - mů zpát - ky do zé -

kon - ce dnů. Ref. Ne - chce - te - li mou ra - du znát sklo - ním svou hla - vu
 dlou - hý čas.
 Pán.
 můj,
 - lí svou.
 - mě své.

k plá - či, za - je - tí zlé pak če - ká vás, lí - de můj.

236.

Ty si ten nejvyšší Pán

Ty si ten naj - vyš - ší Pán, vlád - ca ne - ba, ze - me, nad všet - ky
 Ty jsi ten nej - vyš - ší Pán, vlád - ce ne - be, ze - mě, nad všech - ny

bož - stvá ty si zve - le - be - ný. - ný. Te - be za - spie - vám
 bož - stva ty jsi ve - le - be - ný. - ný. To - bě za - zí - vám

všáč - nú pie - seň chvál, te - ba ve - le - bím, můj Pán.
 vděč - nou pí - seň chvál, te - be ve - le - bím, tys můj

237.

Ježíš, nejkrásnější ze všech jmen

1. Je-žíš, nej - krás - něj - ší ze všech jmen, Je-žíš sly-ší
 2. Je-žíš, chvá-lu vzdá-vá srd-ce mé, Je-žíš, stá-le
 3. Je-žíš při - jde br - zy ja - ko král, Je-žíš při - nes'

hlas můj kaž-dý den, ó Je-žíš mne v mém pá - du po-zve-
 stej - ný vše-ra, dnes, ó Je-žíš ze - mřel též za hří - chy
 lás - ku na Zem k nám, ó Je-žíš, je - mu chvá-lu za - zpí-

- dá, ó Je-žíš krás-né jmé-no má.
 - mé, ó Je-žíš, nej - krás-něj - ší z jmen.
 - vám, ó Je-žíš krás-né jmé-no má.

238.

Nám Pane dal jsi slovo své

Ref. Nám Pa-ne dal jsi slo-vo své, du-cha své-ho dej nám též,

ať te-be vždyc-ky při-jme-me, du-cha své-ho dej nám též.

1. Zů - staň, Pa - ne, s ná-mi všech-ny dny až na vě - ky,
 2. Všech - ny mo - ci své - ta, když nás Pa - ne tý - ra - jí,
 3. Stá - le zno-vu zpí - vám Pa - ne: Dej nám du - cha též,

du-cha své-ho dej nám též.
 du-cha své-ho dej nám též.
 du-cha své-ho dej nám též.

Ty jsi ces-ta, ty jsi ži - vot pro nás
 Ve ví - ře nás pře-ce bo-ží sí - la
 Kte-rý srd-ce, my-sl za - rmou-ce - nou

pro všech-ny, du-cha své-ho dej nám těž.
 pro-vá - zí, du-cha své-ho dej nám těž.
 po - zdvih - ne, du-cha své-ho dej nám těž.

239.

Cesta

1. Jdeš po ces - tě, kte - rá jmé - no ži - vot má, jed - nou
 2. Mož - ná zvo - líš si tu ces - tu ze svých snů, je tam
 3. Když se dí - váš na tu ces - tu ši - ro - kou, vj - díš
 4. Dru - há ces - ta je ta úz - ká, da - le - ká. Ži - vot
 5. Vždyť ne - mu - síš už blou - dit na zces - tí, na té

při - jdeš k roz - ces - tí, jež o - táz - ku ti dá: Je tu
 au - to, no - vá cha - ta, pe - něz pl - ný stůl. A - le
 li - dí, jak za pe - ně - zi jdou.
 v po - hod - lí tě na ní ne - če - ká.
 ces - tě ži - vot tvůj se změ - ní ve štěs - tí. Dá ti

ces - ta úz - ká, ces - ta ši - ro - ká, kam chceš jít dál? Kam
 A - však na kon - ci, tam po - znáš sám, že chy - bí mír v
 hmot - né vě - ci po - mí - ji - vé jsou, ty hle - dáš dál ten
 A - však na té ces - tě po - znáš sám, že máš mír v
 lás - ku, svo - bo - du a jas - ný cíl a v du - ši mír, ten

dál, kam dál?
 du - ši tvé.
 pra - vý mír.
 du - ši své.
 pra - vý mír.

240.

Vše, co mohu dát je chvála

C G Ami G
 Vše, co mo-hu dát je chvá-la, vše, co mo-hu dát je dík,
 C Emi F G C
 vše, co mo-hu dát je zved-nout hlas ke chvá-le tvé.
 F Dmi C Ami F G
 Cít-tím, že se mne tvá ru-ka do-tý - ká, Duch Sva-tý při-chá-
 C F Dmi C Ami F
 - zí, před tvou tvá-ří pa-dá na mne slá-va tvá. Tak po-zve-
 G C F G C
 - dám svůj hlas, tak po-zve - dám svůj hlas.

241.

Ambrožova ranní píseň

podle Ambrožova hymnu 4.stol./Luděk Rejchrt

1. Už sví - tá jas - ný, bí - lý den. Já k Bo - hu v du - chu
 2. Ať na rtech ne - mám slo - vo zlé a srd - ce záš - tí
 3. Ať pří - most mé - ho jed - ná - ní přec tvr - dos - tí se
 4. Až po - tom slun - ce za - pad - ne a tma se vkra - de
 5. Buď chvá - la ot - ci na - še - mu a sy - nu je - ho

po - kor - ním se mod - lím: „Tvá se vů - le staň. Buď
 pro - lez - lé, ať ne - zo - tro - čí po - hled můj. Když
 u - brá - ní. Co tě - lo chce to zlom a ztiš. Hlad,
 v sou - mrak dne, všech bře - men svých a stra - chu prost za -
 mi - lé - mu i du - chu, v němž je ú - tě - cha bu -

ty má stráž, buď ty můj pán. Buď ty má stráž, buď ty můj pán.“
 mar - nost lá - ka, při mně stůj. Když mar - nost lá - ka, při mně stůj.
 ží - zeň ne - buď na ob - tíž. Hlad, ží - zeň ne - buď na ob - tíž.
 - zpí - vám chvá - lu za mi - lost, za - zpí - vám chvá - lu za mi - lost.
 - dou - cí, dneš - ní, od - vě - cá. Bu - dou - cí, dneš - ní od - vě - cá.

242.

Vzdám celým srdcem svým

Vzdám ce - lým srd - cem svým to - bě chvá - lu a dík. Řek - nu všem o dí - le,

kte - ré's u - či - nil, bu - du zpí - vat tvé - mu jmé - nu. Vzdám ce - lým srd - cem

svým to - bě chvá - lu a dík. Teď mám jen v Pá - nu zdroj své ra - dos - tí, pro - to

ha - le - lu - ja.

243.

Chci Pane chválit tě

E

1. Chci Pa - ne chvá - lit tě den o - de dne víc, chci Pa - ne
 2. Chci te - be ví - ce znát ...
 3. Chci k to - bě lás - ku mít ...
 4. Jen to - bě slou - žit chci ...

Ptá - ci v o - bla - cích to - bě zpí - va - jí,

C^{mi} A

chvá - lit tě den o - de dne víc. Hle - dat tvo - ji tvář a po -
 stro - my na po - lích ru - ce zve - da - jí. I já zpí - vat chci,

F^{mi} E H⁷

- zná - vat mi - lost tvou, chci te - be chvá - lit.
 ru - ce po - zved - nout k o - sla - vě tvé.

244.

Slunce Kristovy lásky

G C D C GC DC G C

Slun - ce Kris - to - vy lás - ky ať o - zá - ří nás. Pla - men Sva - té - ho

D C D D⁴ D Ami Emi

Du - cha ať za - pá - lí nás. Ať ne - dout - ná - me jen, ať

Ami Emi F Ami C D D⁴ D

ne - zha - sí - ná den ve kte - rém se je - ho jmé - no o - sla - vo - vat má.

245.

Dej Pane touhu

1. Dej Pa-ne tou-hu sly - šet, co dnes nám ří - ci chceš. My
 2. Dej Pa-ne tou-hu k ži - tí, i když se prázd-ná zdá. My
 3. Dej Pa-ne tou-hu k prá-ci, i když jí chy - bí vzlet. My
 4. Dej Pa-ne tou-hu k služ-bě, kde dnes se ot - ví - rá. My
 5. Dej Pa-ne tou-hu zti - šit se v ru - chu ži - vo - ta. My
 6. Dej Pa-ne tou-hu k ví - ře, že tys je - di - ný Pán. My

dě-ku - jem, že s ná-mi pu - tu - ješ.
 dě-ku - jem, že v to-bě smy-sl má.
 dě-ku - jem, za ten - to krás-ný svět.
 dě-ku - jem, je s ná-mi mi - lost tvá.
 dě-ku - jem, nás po - jí lás - ka tvá.
 dě-ku - jem, žes dů - věr-ně nám znám.

246.

Naše chvály

Na-še chvá-ly ať jsou ja-ko vů - ně, na-še chvá-ly ať slou-ží za
 Na-še chvá-ly ať jsou ja-ko vů - ně, ten-to dům ať je mís-tem, kde

pod - nož no - hám tvým. Te - be chvá - lit při - chá-
 po - sta - víš si trůn.

- zí - me, s úc-tou klás-ce tvé vzhlí - ží - me. Spo - lu

s vel-kým množ-stvím an-dě-lů slá-vu tvou teď vy - hlá - sí - me.

Sva-tý, sva-tý, sva - tý, sva-tý je náš Pán.

C C/H Ami Ami/G F G
 Hos-po - di - ne, pa - ne náš, jak důs - toj - né je jmé - no tvé.

C C/H Ami Ami/G F 1.G
 Z úst ma - lič - kých moc - ně do - ka - zu - ješ sí - ly své pro - tiv - ní - kům. Já když

Ami F G
 spat - řu - ji ne³be - sa tvá, mě - síc a hvěz - dy, vzdá - vám ti

C C/H Ami Ami/G F G
 chvá - lu a ří - kám: „Co je člo - věk, že jej máš tak rád?“

2.G Ami F C G
 - ní - kům. Ty jsi pá - nů pán, ty jsi krá - lů král, ó pa - ne, ot - če můj.

C C/H Ami Ami/G F G
 Vzdá - vá ti mé srd - ce chvá - lu za všech - na do - bro - di - ní tvá,

C C/H Ami Ami/GF G C C/H AmiAmi/GF G C
 jež jsi u - či - nil nám li - dem, že jsi ne - za - tra - til nás.

248.

Přijď Duchu svatý

Přijď du-chu sva-tý my tě zve-me. Přijď du-chu sva-tý my tě zve-me, tak přijď.

Přijď du-chu sva-tý my tě zve-me, my tě zve-me, my tě zve-me, přijď my tě zve-me, přijď

k nám. Přijď da-ry dát, zbu-duj cír-kev svou, přijď s prav - dou

k nám.

svou, ať je sla-ven pán, buď prů-vod - cem, u-kaž směr, pojd' s ná - mi dál. u-kaž směr, pojd' s ná - mi dál.

k nám. My tě zve-me, my tě zve-me, přijď k nám. k nám. My tě zve-me, my tě zve-me, přijď k nám.

249.

De profundis (Z hlubokosti)

Miloš Rejchrt

Cmaj

1. Tem - nou div - nou ml - hou blou - dím sem a tam,
 2. Ne - ro - ze - znám dob - ře o - kraj pro - pas - ti,
 3. Pří - zrak noč - ní sle - du - je mne po - ta - jí,

čer - ná s bí - lou smí - cha - ly se spo - lu.
 ne - vím, je - li na krok dos - ti mís - ta.
 div - ně hla - sy o - táz - ku mi kla - dou,

Ne - vi - dím už co je prav - da, co je klam,
 Strach mám, a - bych ne - u - pa - dl do pas - ti,
 div - ně hla - sy o - táz - ku mi šep - ta - jí:

ne - vím, jdu - li na - ho - ru či do - lů. Ref. Řek - ni slo - vo, řek - ni slo - vo
 kte - rou na mne po - ku - še - ní chys - tá.
 „K če - mu věr - nost, nač po - hr - dat zra - dou?“

pa - ne, ať po - mi - ne ta - hle še - dá tma. Řek - ni slo - vo a zá - zrak se

sta - ne: u - zdra - ve - na bu - de du - še má.

250.

Volný jsem

spirituál / Miloš Rejchrt

Ref. Vol-ný jsem, vol-ný jsem, Bo-hu dí-ky vol-ný jsem. Vol-ný jsem,

vol - ný jsem, Bo - hu dí - ky vol - ný jsem. 1. Mně
2. Já
3. Dům

dáv-no vlá - dl už jen strach, pak dal mi kdo-si zbraň, Bo-hu dí-ky
kdy-bych všech-na ta - jem-ství a stra - te - gj - e znal, Bo-hu dí-ky
o - puš - tě - ný na ská-le je smut-něj-ší, než hrob. Bo-hu dí-ky

vol-ný jsem. Já le - žel jsem už na ma-rách, on klid-ně ře - kl: „Vstaň!“,
vol-ný jsem. Zby-lo by jen zou-fal-ství a lás-ku kdy-bych vzdal,
vol-ný jsem. Já ne - chci sta - vět na pís-ku, byť ko - lem skal byl plot.

Bo-hu dí-ky vol-ný jsem.
Bo-hu dí-ky vol-ný jsem.
Bo-hu dí-ky vol-ný jsem.

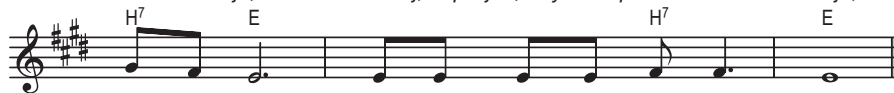
251.

To já, ó Pane můj

spirituál / Svatopluk Karásek

Ref. To já, ó Pa-ne můj, pů-jdu, když mě po-sí - láš. To já, ó

Pa - ne můj, pů - jdu, když mě po - sí - láš.

1. Ko - ho poš - lu, kdo se hlá - sí, je tu ces - ta má.
2. K své - mu kně - zi, k své - mu vlád - ci a tak pů - jdu já,
3. K těm, kdo mys - lí, že jsi mr - tev a tak pů - jdu já,

Pů - jdu, když mě po - sí - láš. Chceš jít se mnou, strach ti brá - ní
 pů - jdu, když mě po - sí - láš. K těm, kdo sou - dí, co vše ví - dí
 pů - jdu, když mě po - sí - láš. K těm, kdo tvo - ří tvo - ji cír - kev

dát i ků - ži svou. Pů - jdu, když mě po - sí - láš.
 a tak pů - jdu já, pů - jdu, když mě po - sí - láš.
 a tak pů - jdu já, pů - jdu, když mě po - sí - láš.

252.

Kristus je má síla

kancionál řezníků novoměstských (1567)

1. Kris - tus je má sí - la i spa - se - ní, po - tě - še - ní
2. Ne - od - lou - čí mne zde nic od ně - ho, dou - fám v ně - ho,
3. V něm jsem já živ, smr - ti se ne - bo - jím, tím se ko - jím,
4. Co bu - du živ, bu - du ho chvá - lí - ti, ve - le - bi - ti,
5. O bu - diž to - bě chvá - la sva - té - mu Kris - tu, pá - nu

- ve všem mém za - rmou - ce - ní. Já v je - ho mo - ci, ve dne,
 neb všech - no mám od ně - ho. On mne spra - vu - je, ří - dí,
 že vždy při něm ob - sto - jím. Ne - um - ru věč - ně, jist jsem
 skut - ky je - ho sla - ví - ti. Řek - nu ve - se - le: „Nuž du -
 na - še - mu je - di - né - mu, neb's to - ho ho - den vždy - ky

- ta - ké v no - ci, žá - dám po - mo - ci.
 o - pat - ru - je i o - chra - ňu - je.
 tím bez - peč - ně i do - sta - teč - ně.
 - še má, smě - le chval spa - si - te - le!“
 a kaž - dý den na vě - ky. A - men.

253.

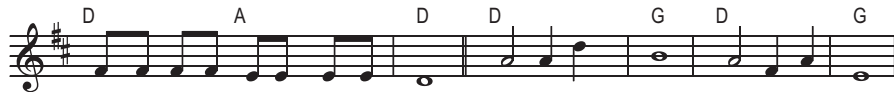
Doufej v Hospodina

Dou - fej v Hos - po - di - na ce - lým srd - cem svým a na ro - zum - nost svou se

ne - spo - lé - hej. Na všech ces - tách svých snaž se jej po - zná - vat, on

spra - vo - va - ti bu - de stez - ky tvé. Dou - fej v Bo - ha, Hos - po - di - na,

dou - fej v Pá - na on spra - vo - va - ti bu - de stez - ky tvé.

254.

Já mám tě rád

1. Já mám tě rád, to - bě ná - le - žím a vším, co
 2. Ty pán jsi můj, k to - bě při - chá - zím, když ží - zeň
 3. =1.

mám te - be chvá - lím. Ref. Teď já - sám: Bůh je při - tel můj,
 mám, ty mi dá - váš pít.

ha - le - lu - ja vím, co mám, když te - be znám.

255.

Králi milost nám dej

Krá - li mi - lost nám dej, přijď a u - zdrav na - ši zem,

o - čišť ji svým du - chem, u - zdrav do - ty - kem. Kla - ní - me

se, vzý - vá - me jmé - no tvé, ó pa - ne. Přijď s lás - kou sem k nám

256.

Ti, kdo Pána čekají

H⁷ E

1. Ti, kdo Pá-na če-ka-jí, na-bý - va-jí no-vých sil, vzná-še-
2. Ti, kdo Pá-na vo-la-jí, o - hý - ba-jí ší - jí svou, ru - ce

H⁷ E A

- jí se kříd - ly ja - ko o - rel. Bě - ží, však ne - u - mlé-
své zve-da - jí k ně - mu výš. Srd - ce své mu o - de-

E

- va - jí, cho - dí však ne - ze - sláb - nou. Uč mne tak, Pa - ne,
- vzda - li, s Pá - nem teď už jed - no jsou. Uč mne tak, Pa - ne,

H⁷ E

jíť s te - bou.
jíť s te - bou.

257.

Bless the Lord my soul

z Taizé

Bless the Lord my soul, and bless his ho - ly name.

Bless the Lord my soul, he res - cues me from death.

258.

Haleluja, ať zní z všech úst

Ref. Ha-le-lu-ja, ať zní ze všech úst, ha-le-lu-ja, ať zní k ne-be-sům,

ha-le-lu-ja, ať Bůh sly-ší nás, pro-zpě - vuj, Si-ó-ne vy-kou - pe-ný: Pán zví-tě-

- zil. 1. On těž-ký kříž ne-sl kvů-li nám, na Gol-ga-tě zví-tě-
2. Až za-zní hlas pol-nic an - děl-ských, Bůh tě - lo své pro-mě-

- zil. Bůh od-pouš-tí za to ví - těž-ství hří - chy tvé, hří - chy
- ní. Pak za-vo - láš: „Kde je os-ten tvůj, smr-ti zlá, smr-ti

tvé. Tak zpí - vej:
zlá?“ Tak zpí - vej: -pe-ný, Pán při-chá - zí, on zví-tě - zil.

259.

Můj Bůh je můj štít

Můj Bůh je můj štít, je mou pís-ní. Já vím,

on mi od-po - ví, mo-cí své-ho jmé-na vy - svo-bo - dí.

Chci žít ve stí - nu kří - del tvých, spě - chám do
 stí - nu kří - del tvých, smím žít ve stí - nu kří - del tvých. Ted'
 smím jít v po - ko - ji dál, vím, že jsi mi blíz - ko, ha - le - lu - ja.
 A - men

260.

Pomoz mi můj Pane

Hans Puls/G.Lochmann, přel. Miroslav Herián

1. Po - moz mi můj Pa - ne, a - bych ne - žil pla - ně,
 2. Po - moz Pa - ne mi - lý, a - bych měl dost sí - ly,
 3. Po - moz, když se bo - jím, ať vždy pev - ně sto - jím,
 4. Pa - ne slyš mé přá - ní: Vzdal vše, co mi brá - ní,

a - bych ne - žil pla - ně tam, kde chceš mne mít.
 a - bych měl dost sí - ly bliž - nim od - pus - tit.
 ať vždy pev - ně sto - jím, tam, kde nut - ný jsem.
 vzdal vše, co mi brá - ní být tvým člo - vě - kem.

G Ami G Ami

Ref. Ne nás, ne nás, svo-je jmé-no o-slav Pa-ne. Ne nás, ne nás,

G 1.H7 Emi

Fine
pro věr-nost svou. 1. Proč ma-jí pro-ná-ro-dy ří-

C H7 Emi C

- kat: „Kde je ten je-jich Bůh?“ Proč ma-jí vě-řit mod-lám ru-kou

H7 G Ami Ami7 C

svých? Se-stu-pu-jí-cí vř-ší ti-cha tě Hos-po-di-ne chvá-lit

G 2.H7 Emi C

ne-mo-hou? 2. Dou-fej v Hos-po-di-na, je tvým ští-tem a tvou po-mo-

H7 Emi C H7

- cí. Kdo bo-jí-te se Hos-po-di-na, se-šle vám své po-žeh-nání pro své

G Ami Ami7 C G

mi-lo-sr-den-ství a svou věr-nost. Pa-ne o-slav svo-je jmé-no na-vě-ky.

D.C. al Fine

1. Je - žíš dá - vá no - vou pí - seň na - šim rtům,
 2. Je - žíš je náš pán a my jsme jed - no v něm,
 3. V Je - ží - ši jsme všich - ni jed - na ro - di - na.
 4. V Je - ží - ši je po - ra - že - na tem - no - ta,
 5. Mé sta - ros - ti on pro - mě - nil v ra - dos - ti,

Je - žíš dá - vá no - vou pí - seň všed - ním dnům. Tu
 spo - leč - ně se je - ho lás - kou mi - lu - jem. l
 Ce - ká - me až u - de - ří ta ho - di - na, kdy
 Bo - ží moc je sty - lem mé - ho ži - vo - ta.
 kla - ním se mu za - hr - nul mne mi - los - tí.

pí - seň my si ne - ne - chá - me ni - kým vzít,
 když jsme kaž - dý ji - ný, on nás spo - jú - je,
 pán se vrá - tí a my k ně - mu pů - jde - me.
 Na kří - ži nám pán dal ne - jen spa - se - ní,
 Tan - cu - jem a ra - du - jem se, já - sá - me,

o - na bu - de v na - šich srd - cích stá - le znít.
 kdo chce, ať se spo - lu s ná - mi ra - du - je.
 Na - vě - ky se ra - do - vat s ním bu - de - me.
 je - ho ra - na - mi jsme ta - ké u - zdra - veni.
 čest a chvá - lu své - mu pá - nu vzdá - vá - me.

Ref. Čest dej, jen pá - nu Bo - hu své - mu dej,

čest dej, jen pá - nu Bo - hu své - mu dej, Pán jen, Pán jen,

jen Pán buď o - sla - ven Pán, jen Pán buď o - sla - ven.

1. Při - jde k to - bě d'á - bel sám, a - bys před ním klek.
 2. Bez fá - ra a bez ví - ly ne - máš ú - ro - veň,
 3. Všed - ní den se pro - mě - ní v ces - tu do rá - je,
 4. Koč - ku chtě - la se - žrat myš, dva - krát dva je pět.

Na to dob - rou ra - du mám, vy - zkou - še - ný lék.
 co tě v mlá - dí u - či - li, na to za - po - meň.
 mar - ján - ko - vé kou - ře - ní věc moc dob - rád je.
 Tak nám to tu po - de - piš; o - tev - řeš si svět.

Moc i slá - vu, svě - ta říš, vše ti na - bíd - ne.
 Ce - lý svět už vě - ří teď v te - le zla - ce - né.
 Strach a smu - tek, šed' a tíž, z te - be o - pad - ne.
 Však jsou slo - va, jak sám víš, prout - ky ča - rov - né.

Ty mu na to od - po - víš: „Ne, ne, ne!“
 Dáš jim na to od - po - věď: „Ne, ne, ne!“
 Ty jim na to od - po - víš: „Ne, ne, ne!“
 Ty jim na to od - po - víš: „Ne, ne, ne!“

1. Dej srd - ce o - tev - ře - né, uč bliž - ní mi - lo - vat,
 2. Nechť Tvo - je sva - tá slo - va jsou vůd - cem kaž - dý den,
 3. Ať do - bro - ta Tvá změní i srd - ce ka - men - né,
 4. Kéž v tom - to shro - máž dě - ní jsme brat - ry ses - tra - mi

jíť za Je - ží - šem smě - le a z něj si při - klad brát.
 jim po - dro - bit se zno - va kaž - dý bud' při - pra - ven.
 Tvé ces - tě nechť jsme věr - ni, uč čer - pat z pra - me - ne.
 všem, kdo jsou po - sti - že - ni hla - dem či křiv - da - mi.

Svým Du - chem me - zi ná - mi bud' Pa - ne při - to - men,
 Dej vi - dět li - dí v nou - zi, uč lás - ce bez vý - hrad,
 Když z Tvé - ho sli - to - vá - ní hod lás - ky sla - ví - me,
 Mít o - či o - tev - ře - né a štěd - rou ru - ku dej,

ať z tvé - ho sli - to - vá - ní žít smí - me den co den.
 zkroť srd - ce, jež se vzpou - zí a ne - chce mi - lo - vat.
 ať je to víc než zdá - ní, že k To - bě pat - ří - me.
 Tvůj Duch ať k či - nům že - ne, tak vů - le Tvá se děj.

Hrad přepevný

1. Hrad pře - pev - ný, jest Pán Bůh nás, zbroj vý - bor - ná i
 2. Ná - stroj lid - ský jest v tom špat - ný; snad - ní jsme my k zmo -
 3. Byť svět i pl - ný dáb - lů byl, chtě - jí - cích nás zhl -
 4. Dá - bel, svět mu - se - jí jis - tě u - stou - pit slo - vu

sí - la, On chrá - ní nás, když sa - ta - náš své
 - že - ní. Však há - jí nás rek u - dat - ný, jež
 - ti - ti, však žád - ný by z nás ne - u - byl, mu -
 je - ho, neb s ná - mi jest v kaž - dém mís - tě pán

pro - ti nám vy - sí - lá. Ten sta - rý ne - pří -
 Bůh nám dal k spa - se - ní. Kdo by to byl ne -
 - se - jí u - stou - pí - ti. Kní - že svě - ta to -
 s da - ry Du - cha své - ho. Pří - jde - li na zma -

- tel zka - zit by nás chtěl. Moc a mno - há - lest hroz -
 - víc? Jest Kris - tus Je - žíš. Bůh a pán vše - ho a
 - ho, ač bou - ří mno - ho, co chce ne - spra - ví, soud
 - tek, čest, hrd - lo, sta - tek necht' so - bě ma - jí, nic

- ná zbraň je - ho jest, v svě - tě ne - má rov - né - ho.
 ne - ní ji - né - ho po - le jis - tě ob - dr - ží.
 bo - ží jej dá - ví, slo - víc - ko jej po - ra - zí.
 tím ne - zís - ka - jí, ne - bes nám však ne - cha - jí.

Ref. Slá - va, vstá - vá už z bás - ně bo - ží lid. Chvá - lu vzdá -

- vá, že ví - ru si ne - dá vzít. Chvá - lu vzdá - vá pá - nu Bo - hu zá - stu -

- pů, jenž od - ní - má dů - vě - ři - vých po - tu - pu.

1. Mra - zem, ved - rem, no - cí, tmou ty po - ve - deš mě dál.
2. A když bu - du zou - fa - lý a ne - ko - neč - ně sám
3. Svo - ji cír - kev kře - houč - kou jak sně - ho - bí - lý květ

A i kdy - bych sám stál, proč - pak bych se bál.
o - tev - ři mi o - či, u - kaž mi svůj chrám
o - pat - ruj tak pro - sím, by ne - kles - la zpět,

Tvo - je sva - tá vů - le zá - ru - kou je mou, že mě dr -
do ně - hož se prou - dy, prou - dy po - hr - nou, tak, že mno -
a - by v dob - rém stá - la, prav - du zdvih - la výš, dřív, než ji

- žíš i nad hloub - kou be - ze - dhou.
- zí be - ze slo - va u - str - nou.
sám při - jmeš ve svou slá - vy říš.

Svatopluk Havelka / Miloš Rejchrt

A. V krá-lov-ství bo-žím mís-ta dost, dál kdo chce ve-jít: vzác-ný host.

Mís-ta je dost i pro hříš - ní-ky, vstup-ným je Je-žíš, on má moc.

B. Zpí-vej-te pí-seň chvá-ly, vzdej-te dí-ky, pán zve nás dál, pán zve nás

dál. C1 Rep-ta - jí - cí zá - ko-ní - ci ne - ta - jí svou zlost,
C2 Slyš-te jen jak ven se ne-se já - sot, zpěv a smích,
C3 Na - vrá-til se, za - se o - žil, ten, kdo za - hy - nul,
C4 Na ne - bi i na ze-mi teď stej - ná pí - seň zní:

je jim k zlos-ti, že tu hos-tí div - nou spo-leč - nost.
vpro-střed o - tec ra - du - je se z sy-nů ztra-ce - ných.
na - chys-tej - te rou - cho bí - lé, pro - stí - rej - te stůl.
Bu - de prv - ní, ten, kdo při - šel ja - ko po - sled - ní.

Miloš Rejchrt

Ref. Rok za ro - kem ro - ky, lé - ta jdou, k ro - ku rok v ru - ku

las - ka - vou, ó pa - ne v ru - ku tvou vklá - dám dny a ro - ky

tak, jak jdou.

1. Zním ča - sy, kdy tě smích o - pus-
2. Zním lé - ta zá - ři - vá, hoj - ný
3. Svou ru - ku do dla - ní síl - něj-

- tí, vím o těch do - bách zlých. Vím o ú - ho - ru, bod - lá - čí,
- stůl a ka - lich o - plý - vá a pí - seň chvá - lí růst i žeň,
- ších, než je dou - fá - ní já vlo - žím s de - chem po - sled - ním,

o de - chu, kte - rý ne - sta - čí.
na tí - síc - krát jsi ob - da - řen.
za ře - kou ča - su ze - mi zřím.

Jdem v nebeské výzbroji

1. Jdem v ne-bes-ké vý - zbro-ji ob - sa - dit Zem, ten
 2. Když tem - no - ty moc ja - ko při - val bou - ři, ten
 3. Když ne - při - tel ú - to - čí, z če-ho strach mít? Ten

boj za nás bo-ju-je Bůh. Žád - ná lid - ská zbraň pro - ti nám
 boj za nás bo-ju-je Bůh. Kdo u něj se skry - vá, ten
 boj za nás bo-ju-je Bůh. Tak pev - ně stůj v dů - vě - ře

ne-ob-sto - jí, ten boj za nás bo-ju-je Bůh. Ref. Na tvé ví-ře
 ne-u - stou - pí, ten boj za nás bo-ju-je Bůh.
 ve ví - těz - ství, ten boj za nás bo-ju-je Bůh.

zá-le-ží, v Bo-hu je sí - la a moc. Svět-lo s rá-nem ví-tě-zí, boj

pro-hra-ný bo-ju-je noc. ví-tě-zí, ten boj za nás bo-ju-je Bůh.

270.

Jak proudy říček dvou

1. Jak prou-dy ří - ček dvou se náh-le v ře-ku spo - jí a
 2. Jak slun-ce kaž-dý den sví - tí a ne - u - mdlé-vá a
 3. Ha - le - ha-le - lu - ja, zvo - ny v ne-be - sích zně - jí, že

dál pak jed-no jsou, už nic je ne - roz - dvo - jí, Tak
 stej - ně dá - vá všem, ne - sou - dí ne - vy - bí - rá, tak
 vzplá - la ra - dost nám, v Je - ží - ši, spa - si - te - li, že

spoj se na - še lás - ka v je - dí - ný moc - ný proud, jenž
 stej - ně na - še lás - ka ať sví - tí li - dem všem, ať
 lás - kou po - žeh - ná nám, za ru - ku ve - de nás !!:tak

pře - ne - se přes ú - ska - lí bez - peč - ně na - ši lod'.
 po - zna - jí, že Je - žíš král je na - ším prů - vod - cem.
 pojed - me s ním a měj - me vždy jen pro něj vše - chen čas.:||

271.

Pán Bůh je příoimen

1. Pán Bůh je přío - to - men, kla - něj - me se je - mu, přío - stu - puj - me
 2. Pán Bůh je přío - to - men, před ním bez přes - tá - ní ne - bes - ké se
 3. Ve - leb - ný a sva - tý, Bo - že sla - vit te - be tou - ží - me, jak
 4. Spro - tné sí nás u - čín, po - kor - né a vrou - cí, ať tvé lás - ky

s bás - ní k ně - mu. Bůh je me - zi ná - mi, ztiš se s u - cti - vos - tí,
 sbo - ry kla - ní. „Sva - tý, sva - tý, sva - tý“ an - dě - lé mu pě - jí
 ctí tě ne - be. Před tvým o - bli - če - jem chce - me vždyc - ky cho - dit,
 slun - ce skvou - cí hře - je nás, nám sví - tí, ať jen to - bě pa - ne

srd - ce s čís - tou u - přím - nos - tí. On buď jen ve - le - ben,
 slá - vu je - ho vy - prá - vě - jí. Též i k nám rač se sám
 rač nás v du - chu, v prav - dě vo - dit. Ať se jen den jak den
 ra - dost - ně se o - de - vzdá - me. Skloň se k nám již ty sám,

v Bo - hu ži - vot má - me, je - mu čest vzdá - vá - me.
 pa - ne na - klo - ni - ti, když tě chce - me ctí - ti.
 v to - bě tě - šit smí - me, te - be ve - le - bí - me.
 při - jmi dě - ko - vá - ní, za tvé sli - to - vá - ní.

272.

Skála

Tomáš Novotný

Ská - lu svou mám tam, v Pá - nu mám ská - lu svou, tam na

té ská - le po - sta - vím si dům. Chtěl bych stát, pev - ně stát, za - tím

ví - tr zmí - tá mnou, já tam na té ská - le po - sta - vím si dům. Co to

F Gmi Dmi A Dmi Gmi Dmi

zna-me-ná v Kris-tu ská-lu mít? Ó tam já po-sta-vím si dům. Kaž-dý

Dmi A A⁷ Dmi C A Dmi A A⁷

má něk-de dům, na ně-co spo-lé - há, já u pá-na chtěl bych po-sta-vit si

Dmi Gmi Dmi F Gmi Dmi A Dmi

dům. Ko-mu z nás bu-de stát, až den pá-ně při-jde ú - čto - vat? Jen

A A⁷ Dmi C A Dmi B^b Gmi A⁷ Dmi Gmi Dmi

ten, kdo ská-lu má, ten ne-mu-sí se bát. Lás-ka Hos-po-di-na je ská-la má.

273.

Díky za Svatého Ducha

Ami G Ami C G

1. Dí -	ky za sva - té - ho	du-cha	vzdá - vá tvůj slu-žeb-
2. Dí -	ky za vzklá-dá - ní	ru-kou	vzdá - vá tvůj slu-žeb-
3. Dí -	ky za u - zdrave-né	dě-ti	vzdá - vá tvůj slu-žeb-
4. Za dar	mod-lit-by v jazy-ku	dí-ky	vzdá - vá tvůj slu-žeb-
5. Dí -	ky za sva - té - ho	du-cha	vzdá - vá tvůj slu-žeb-

Ami G Ami

- ník. Ce - lá	pla - ne - ta je bez něj	sle - pá a hlu - chá.
- ník, bu - de	o - tev - ře - no všem, kteří	tlu - kou.
- ník, všech - ny	ra - ko - vi - ny, o - travy a	sně - ti
- ník, by - la	po - si - lou ne - jen pro učed - ní - ky,	
- ník. podzim - ní	deš - těm kon - čí do - ba	su - cha,

C G Ami E

Vem ho v pl-nos-ti	s o-tev-ře - nos-tí,	řek - ni mu: „Dík.“
K bo-ji vy - zbro-jí	sva-tou vý - stro-jí,	řek - ni mu: „Dík.“
on vzal na se - be	za mě, za te - be,	řek - ni mu: „Dík.“
ho - ří pla-me - nem	v tě-le zna-ve - nám,	řek - ni mu: „Dík.“
vel - kou ží - zeň má	ze - mě vy - prah-lá,	buď to-bě dík.

274.

Každý den mi Pán sílu dává

F B^b C F C

Každý den mi pán sí-lu dá-vá, pís-ní mou je můj pán. On se

B^b A 3 Dmi C F B C Ami

stal mým spa - se - ním, když krá-čím s ním ne-mu-sím se bát, když krá - čím

Dmi 3 B^b C [1. F] [2. F]

s ním ne-mu-sím se bát.

275.

Písnička krále Šalamouna

Luděk Rejchrt

Moud-rost mi pa-ne dá-vej, a - bych po tvých ces-tách cho-dil,
 moud-rost mi pa-ne dá-vej, ať ve tmě ne-blou - dím. Moud-rost mi dá-vej,
 sám ji ne-mám, moud-rost mi dá-vej, ať tě hle-dám, moud-rost mi pa-ne
 dá-vej, ať ve tmě ne-blou - dím.

276.

Všechno zajisté

Všech-no za-jis-té, co se na-ro-di-lo z Bo-ha pře-má - há svět.
 svět. To je to ví-těz-ství, kte-ré pře-má-há svět: to-tiž ví-ra na-
 - še.

277.

Ty, jenž símě své

A E Hmi A

Ty, jenž sí-mě své v sl-zách roz-sé - váš, v ra-dos-ti bu-deš

E Hmi A

sklí-zet hoj-nou žeň. Po-žeh-ná ti pán, po-žeh-ná, po-žeh-ná.

A E Hmi A

Ha-le - lu - ja, ha-le - lu - ja, ha-le - lu - ja. Po-žeh-ná ti pán.

278.

Noc se ránu podobá

Luděk Rejchrt

G D G D G Ami D G

1. Noc se rá - nu po - do - bá, svět - lem všech - no krás - ní.
2. A - by vás i ce - lou Zem měl ja - ko svůj po - díl,
3. Je - ží - ší, ty's hvěz - da ta, kte - rá ve tmě pla - ne.

D G D G C D G

Vy - šla hvěz - da Já - ko - ba; pryč pas - tý - ři s bás - ní.
pří - šel bo - ží syn až sem: z Ma - ri - e se zro - díl,
Tvo - je mi - lost: bo - ha - tá, da - ry: ne - če - ka - né!

D G D G D A⁷ D A D D⁷ G D

Ref. An - děl ra - dost o - zná - mí: „Na - ro - díl se Kris - tus pán!“ Svět už ne - ní

G C G⁷ D G

ve tmě sám. Hvěz - da vy - šla nad ná - mi.

279.

Mojou nádejou je pán

1. Mo-jou ná - de - jou je pán, pán je mo-jou ná - de - jou.
 Ref. A pre - to spie - vam všet - kým vám, že je Je - žíš dob - rý pán
 2. Mo-jou ná - de - jou je pán, pán je mo-jou ná - de - jou.

On mi dá - va vie - ru všdyc - ky vstat, pá - dy ne - rá - tať. On mi dá
 a že tým, kto - rý ho mi - lu - jů všet - ko pô - so - bí na dob - ré,
 On mi dá - va vie - ru v pra - vý čas, ver - ným zo - tr - vať. On mi dá

si - lu íst.
 na dob - ré.
 si - lu íst.

Mo-jou ná-de-jou je pán.

280.

Hvězdy tiše vyšly

J. Zelinka / H. Kohoutová

1. Hvěz - dy ti - še vy - šly, ku - řát - ka šla spát.
 2. Dě - ku - ji i pro - sím za dar ži - vo - ta,
 3. O - pat - ruj mi všech - ny, kte - ré mám tak rád,
 4. Bud' tak, ja - ko ve dne, v no - ci se mnou zas,

V o - chra - nu tvou Bo - že, chci se o - de - vzdát.
 za vše, co mi dá - vá tvo - je dob - ro - ta.
 uč mě mlu - vit prav - du, lži se vy - stří - hat.
 k prá - ci včas mne pro - bud' o - pět v jitř - ní čas.